

8640

PRES-SERVIS

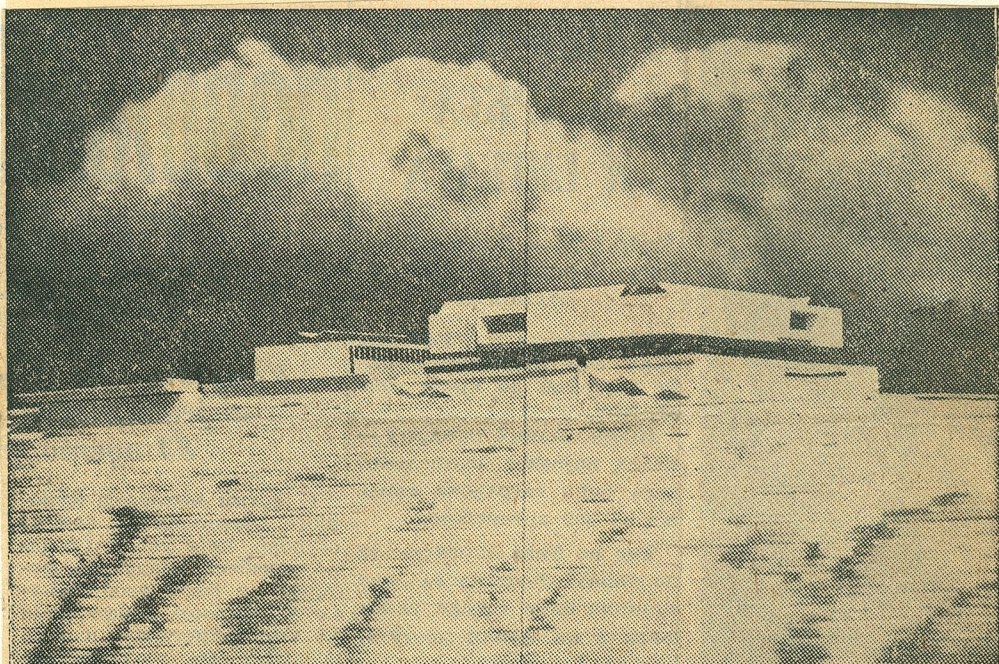
NOVINSKO-IZDAVAČKO PREDUZEĆE SAVEZA
NOVINARA JUGOSLAVIJE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISE OF THE FEDERATION
OF YUGOSLAV JOURNALISTS
BEOGRAD - Knez Mihailova 2/X - Pošt. fah 842
Tel. 621-578 - Žiro račun - Current Account 608-1-251-1

SLUŽBA DOKUMENTACIJE
CLIPPING SERVICE

Isečak iz lista
Newspaper cutting

БОРБА
Београд

-6. II. 1969

Пројект Музеја савремене уметности у Скопљу, дар полске владе
(пројектанти: В. Клишевски, Ј. Мокшински и Е. Вјежбицки)

Пред отварање изложбе савремене македонске
уметности у Београду

Обриси једној музеја и једне уметности

Разговор са Борисом Петковским директором Музеја савремене
македонске уметности у Скопљу

Сутра, у 18 часова, уштампали каталоге који су београдском Музеју савремене уметности отвара се изложба „Савремена македонска уметност“. Тако ће Београд бити први град који ће, чак и пре Скопља, видети овакву антологијску смотру савременог македонског сликарства и вајарства. Изложбу је веома студиозно припремио Музеј савремене уметности у Скопљу, у жељи да прикаже најзначајнија остварења од 1930. године до данас. Биће то и први видљиви резултат сарадње и контаката између два млада музеја савремене уметности — скопског и београдског.

Музеј савремене уметности Македоније такорећи још и не постоји. Обриси нове зграде на врху каменитог Калеа изнад Душановог моста, могу се видети само на лепој макети и фотосима покљоњеног пројекта архитеката: Мошкинског, Клишевског и Вјежбицког, за који је ова позната полска тројка названа „тигрови“, однела прву награду на великом конкурс у Пољској. Па, шта је онда учињено тај млади македонски Музеј савремене уметности да се толико прича о њему?

— Један од резултата је пред вама — каже директор Борис Петковски. — Ова изложба са 80 дела од 25 ликовних уметника Македоније је и наше дело. За ову изложбу почели смо да се припремамо још пре неколико година. Ишли смо по атељеима, подстицали смо амбиције уметника, разговарали готово о сваком новом делу, помагали материјално, организовали им изложбе појединачно и групно о нашем трошку,

готово многафиге у малом. Све те изложбе имале су успеха, четири аутора су и добитници високих награда. Тако је и ова наша антологија састављена од већине радова баш из тог периода наше заједничке сарадње.

— Чини се да сте при том занемарили нека дела старије генерације која се школовала у Паризу, и која је у македонску уметност унела дах савремених европских струјања?

— У послератном периоду један одређен број изложби по Београду, Загребу, Љубљани приказао је југословенској публици остварења македонске ликовне уметности и омогућио донекле праћење њеног развоја. Ми смо овога пута имали однос према делу као одразу датог историјског тренутка, дакле; ликовни израз који укључује у себе савремена ликовна настојања. Значи, узели смо само оне врхове најистакнутијих уметника из предратне генерације да би се преко њих индицирали битни уметнички корени, извори и традиције данашњег тренутка македонске уметности.

— Шта је то данашњи тренутак македонске ликовне уметности? Да ли бисте укратко могли да га дефинишете?

— То је временска секвенца између 1960. и 1969. у којој македонски уметници одлучише и смелије прихватају актуелна кретања југословенске и светске ликовне уметности, али са једним критичким ставом код приступа ликовном феномену, са једном повишеном температуром и

тежњом ка вишој ликовној култури.

— Према списку покљоњених и откупљених дела види се да ваш Музеј има већ 144 слике, графике и скулптуре из Македоније и 1.268 дела — поклона од најпознатијих светских имена: Пикаса, Калдера, Сулажа, Хартунга, Вазарелија, Мура, Хамагушија, Гутуза, Пињона...

— ...Списак је превише дуг и богат. То значи да ће то бити јединствен музеј савремене ликовне уметности у свету: на истом месту једна од најбогатијих збирки савремене светске уметности, савремена уметност Македоније и оно што сте заборавили: о 230 ликовних дела савремених југословенских уметника.

— Али, ви већ имате једну такву збирку у Даутпашином амаму. Имаћете, дакле, две збирке савремене југословенске уметности, а немате музеј средњовековне македонске уметности; све оно дивно благо икона, фресака и археолошких експоната растурених на сто страна. А, човек би хтео кад дође у главни град Македоније да има потпун преглед, континуитет, историјску везу...

— Ми смо то већ говорили, да се те две збирке споје, а да се од Даутпашиног амама сачини музеј средњовековне уметности Македоније: са иконама (нарочито оним смештеним поред конзерваторске радионице у којој сваког часа може да плане пожар), са фрескама и малим археолошким предметима који би их својим естетским рафинманом допуњавали.

С. СТАНИЋ